

lejeløven, aggressiv, men det gik efterhaanden saaledes, at det faldt hen. Vi endte i god Fordragelighed. Denne Gang var den højtærede Minister meget fordragelig ved første Behandling af Huslejelovforslaget, men han er begyndt at være aggressiv og ægge andre op til Modsigelse ved Lovforslagets tredje Behandling, netop som det er ved at skulle vedtages. Det forundrer mig i allerhøjeste Grad, og jeg vil sige, det støder mig — og jeg tror mange Medlemmer med mig i denne Sal — at høre den overlegne Maade, hvorpaa den højtærede Minister omtaler Formanden for det konservative Parti, den Maade, hvorpaa den højtærede Minister i Tonen søger at affeje hans Bemærkninger, uagtet der i Realiteten ingen som helst Bund er i den højtærede Ministers Paastande overfor det ærede Medlem (Piper). Nu har jeg fremdraget forskellige Ting, og den højtærede Minister har sluttelig kun den ene Undskyldning, at han siger: Det er gamle Ting. Jeg vil sige, at denne Debat kan maaske komme til at blive fortsat et andet Sted. I alt Fald kan det være, naar Tidens Fylde kommer, at jeg ikke blot har de gamle, men ogsaa de nye.

Oluf Jensen: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning til den højtærede Minister. Der blev nævnt før, at vor Formands Udtalelse maaske beroede paa løse Rygter, komme fra en Outsider-Importør, — det Udtryk brugte den højtærede Minister. Jeg ved ikke, hvorfra vor Formand har sine Udtalelser; men den højtærede Minister kender meget godt de Forhandlinger, der er gaaet for sig mellem det Udvalg, der er nedsat af Prisreguleringskommissionen, og det Udvalg, der er nedsat af Importørerne. Den højtærede Minister ved, at denne Sag har ligget ikke saa faa Uger hos den højtærede Minister, inden der blev truffet nogen Bestemmelse . . . (*Indenrigsministeren* [Rode]: Nej, det er ikke rigtigt!) Jo, det skal jeg dokumentere; jeg har ikke Beviserne her ved Haanden. Den højtærede Minister erindrer maaske heller ikke, at Udvalget, der var nedsat af Importørerne, offentlig i Bladene fralagde sig Ansvaret for, at vi ikke fik Majs hjem i rette Tid. Jeg tror, at i den Langsomhed, hvormed Sagen er blevet behandlet i Ministeriet, ligger en af Grundene til, at vi ikke har faaet Majs hjem paa et Tidspunkt, hvor vi kunde have faaet det billigere hjem.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem taler om en helt anden Sag end den, jeg drøfter med de andre ærede Medlemmer.

Richelieu: Da den højtærede Minister flere Gange har nævnt Rederne og Tonnagen som medvirkende Aarsag til de mange Vanskeligheder, Ministeren har haft, vil jeg kun sige, at efter min Mening har Rederne under hele Krigen gjort deres yderste for at tilfredsstille den højtærede Minister paa enhver Maade, dels ved at sørge for at skaffe alle mulige Fornødenheder til Landet, dels ogsaa ved at vedligeholde vor Eksport paa alle mulige Maader. Men jeg kunde nævne flere Lejligheder, hvor den højtærede Minister ikke har draget den Nytte af Tonnagen, man havde haabet og ventet, at Ministeren vilde have gjort, og som jeg tror kunde have været til stor Gavn for Landet. Jeg skal nævne i Tilslutning til, hvad andre ærede Medlemmer har udtalt, at sent paa Efteraaret i det Aar, Krigen var udbrudt, blev der tilbudt Ministeren Tonnage fra Amerika til 10 sh. pr. Quarter, altsaa en lav Rate den Gang; men det blev afslaaet. Man havde ingen Brug for den Tonnage, for man forhandlede da rimeligvis med Sibirien og Rusland om at skaffe Korn derfra. Det mislykkedes, men den Tonnage, som var stillet til Disposition, og som var tilbudt til overordentlig rimelig Pris, blev ikke benyttet. Heldigvis benyttede Købmændene her i Landet denne Tonnage, saa den ikke kom til at ligge ledig; og Købmændene havde allerede bragt Korn ind til Landet, da det viste sig umuligt at faa det fra Sibirien. Et andet Tilfælde, som jeg kan nævne, er det, der indtraf, kort efter at Arrangementet angaaende Kulforsyningen var truffet. Da Rederne havde paataget sig at stille Tonnage til Disposition, hengik der flere Maaneder, inden Regeringen meldte sig og vilde have Kul bragt til Landet eller kunde skaffe Kul anvist i England, og det skønt Rederne altid havde hævdet, at man maatte tage Varene hjem gradvis spredt over hele Aaret, og at det ikke kunde gaa an, at Ministeriet pludselig kom og sagde, at man skulde bringe alt Kul og Korn ind paa een Gang; thi det er den danske Tonnage ikke tilstrækkelig til. Der gik flere Maaneder, før Regeringen meldte om Kul, der skulde bringes her til Landet . . . (*Indenrigsministeren* [Rode]: Naar var det?). Det var kort efter, at det var blevet arrangeret, at Redernævnet skulde